

[Ministeren for Grønland.]

i 1957 i landsrådet, til spørgsmålet om priserne på disse enemonopolvarer, når de muligvis oversteg de danske priser. Dertil kan jeg svare, at nu, da det sidste medlem af det grønlandske landsråds forretningsudvalg er kommet hjem for et par dage siden, vil landsrådets forretningsudvalg kunne tage stilling til dette spørgsmål.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg gerne sige, at med hensyn til de manglende 1½ mill. kr. er det jo ikke tanken at komme med et nyt forslag for at få disse penge ind; det er tanken at tage dem af landsrådets formue.

Så var der spørgsmålet, om der findes et bryggeri på Grønland, som det ærede medlem hr. Aage Fogh ikke kender. Jeg kan sige, at der findes måske 5 000 bryggerier på Grønland, som det ærede medlem hr. Aage Fogh næppe kender noget til, idet det deroppe er almindeligt at brygge øl hjemme. Dertil bruger man humle, det er jo en let vare, og der skal ikke bruges meget til hvert bryg, så det drejer sig vel kun om 3 000 kg årlig; afgiften er sat til 5 kr. pr. kg, så det giver den forholdsvis beskedne sum af 15 000 kr.

Til det ærede medlem hr. Vivike kan jeg sige, at det er udtrykkeligt ønsket fra landsrådets side, at disse afgiftsforhøjelser ikke får virkning for den grønlandske pristalsberegning.

Det ærede medlem fru Birthe Wetlesen spurgte, om der kunne opføres et bryggeri i Grønland. Det er en tanke, som har været fremme flere gange, men den er altså ikke kommet længere; i øjeblikket omgås en privatmand med tanken om at oprette et sodavandsbryggeri eller en sodavandsfremstillingsanstalt, og der vil jo nok også en skønne dag komme en sådan i Grønland; men foreløbig er det altså tilladt at brygge derhjemme, og det er en meget vigtig ting; det grønlandske øl er noget, som vi alle sætter pris på deroppe.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Rosing sagde, at landskassens indtægter af indførselsafgifterne ikke længere kan slå til til dækning af udgifterne til de opgaver inden for den sociale forsyng i Grønland, som efterhånden foreligger for landsrådet. Det kan måske siges, at vi er ved at være ved grænsen af, hvad man ad den vej

kan få ind, når der skal drages sammenligninger med øvrige priser i Grønland og priserne på de samme varer henede. Men det er jo muligt, at man senere kommer ind på også at lægge sådanne afgifter på andre varer.

Med hensyn til de sociale udgifter i Grønland var det ærede medlem hr. Rosing inde på, om der ikke kunne tænkes en refusion henedefra. Det er jo allerede i nogen grad ved at ske, idet f. eks. åndssvageforsorgen er ved at være eller helt er overtaget af åndssvageforsorgen her, og vi agter jo at gå videre ad den vej, så i hvert fald vil sådanne nye opgaver ikke komme ind under landsrådets område.

Med disse få bemærkninger vil jeg slutte og stille mig til rådighed for et eventuelt samråd i udvalget, idet jeg endnu en gang takker de ærede ordførere.

N. Chr. Christensen: Jeg forstår, at den højtærede minister for Grønland er enig med mig i det synspunkt, jeg fremsatte om, at vi ikke her skal gøre noget forsøg på at beskære selvstyret på Grønland. Lidt mere dunkel var den højtærede ministers besvarelse med hensyn til, om den højtærede minister ville virke for, at det grønlandske synspunkt, at de indirekte skatters forhøjelse ikke skulle få indflydelse på pristallet, også skulle gælde for den øvrige del af riget. Her udtalte den højtærede minister, at det ville han tænke over, men han turde ikke love noget. Jeg synes i og for sig, det er prisværdigt, at den højtærede minister på dette område ikke lover noget, og det er jo altid et lille fremskridt, når den højtærede minister vil tænke over det; men der er en nuance i besvarelsen, som jeg ikke rigtig synes om. Den højtærede minister sagde bl. a. „henede i Danmark“, om det skulle gælde „henede i Danmark“. Jeg brugte det udtryk, om det synspunkt, der var gældende på Grønland, også kunne få indpas i den øvrige del af riget, og i denne nuance lægger jeg megen vægt på, at vi ikke taler om „henede i Danmark“ og tror, at Grønland stadig er et koloniale problem. Det er et amt under Danmark, det er en del af riget, og derfor bør fælles synspunkter, så langt som det er muligt, være gældende.